सरुस्रशिखरं विन्धां नानादुमलतावृतं । नर्मदां च नदीं दुर्गी विचिन्वसु वनौकसः ॥ १०॥ पर्वतप्रभवां दिव्यां तीचणश्रीतस्तरङ्गिणीं । नानापिक्तितां रम्यां पुण्यां वेत्रवतीं नदीं ॥ ११॥ तत्र पर्वतदेशेषु कुञ्जेषु विषमेषु च। रावणः सक् वैदेक्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ १२॥ तां च दिव्यां गिरिनदीं कृष्ववर्णीं महानदीं। देविकां बाद्धदां रम्यां पुण्यां बाद्धमतीमपि ॥ १३॥ मेकलानुत्कलांश्चेदीन् दशाणीन् कुकुरानिष । ~~ग्रतर्वेदींश्च~~ विमलान् विचिन्वतु वनौकसः ॥ १**४**॥ ततो भोनांश्व पाण्डाांश्व विचित्य गिरिभिर्वृतान् । गत्तव्यो मत्तयः श्रीमान् पर्वतो धातुमिण्डितः ॥ १५॥ ग्रम्बुशीतां वेगवतीं समृद्वानि पुराणि च। विद्रभानृषिकांश्चेव रम्यां माक्षिपकीमपि ॥ १६॥ तथाश्मकान् पुलिन्दांश्च कलिङ्गांश्च विशेषतः। म्रन्विष्य दण्डकार्ण्यं सनिर्करनदीगुरुं ॥ १७॥ नदीं गोरावरीं चैव प्रसन्नाम्बुरुक्तं शिवां। तथौड़ान् द्राविडान् पुएड़ान् चोलांश्चेव संकेरलान् ॥ १८॥ ग्रयोमुखश्च गत्तव्यः पर्वतो धातुमिएउतः । सुचित्रशिखरः श्रीमान् चित्रपुष्यितकाननः ॥ ११॥